

Johannes Vorst Friedrich Fabricius

Positiones Quaedam Miscellae

Rostochi[i]: Richelius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73021477X>

Druck Freier Zugang

RU phys 1651.
Johannes Vorstius
Friedrich Fabricius.

24
B

ΣΥΝΘΕΩ.
POSITIONES

QVÆDAM MISCELLÆ,

DE QUIBUS

IN ACAD. ROSTOCHIENSI

DISPUTABITUR

PRÆSIDE

M. JOHANNE VORSTIO,

RESPONDENTE

FRIDERICO FABRICIO,

SCHLESVICENSI,

DIE XVIII JUNII.

— 86) : (80 —

ROSTOCHI

Typis Johannis Richelii, Sen. Typogr.

Anno 1713 13c LL.

I.

תַּרְשִׁישׁ, de quo est in prophetiâ Jonæ; non est Tarsus Ciliciæ urbs; nec Carthago Africæ; nec ipsum mare vox ista in dicto loco significat; sed est Tartessus, nobilissimum Hispaniæ emporium. In Hispaniam igitur voluit trajicere Jonas, cum nolleret in Assyrios ire.

II. Verba ista, quæ sunt in I. Sam. VII. וַיְבִיאוּ אֹתוֹ אֶל בֵּית אֲבִינָדָב בְּגִבְעָה, minus rectè vertit Vulgatus Latinus Interpres, hoc modo: *Et intulerunt eam (arcam fœderis) in domum Abinadab in Gabaa.* Nimirum גִּבְעָה non est nomen proprium hoc loco, sed appellativum, significans *collem*. Rectius igitur Græci habent, ἐν τῷ βουνῷ.

III. Salvator noster non passus est quintâ feriâ, quod quidam Veteres statuerunt, & cum his non ita pridem Wilh. Langius in de annis Christi libro; sed, ut vulgaris sententia habet, feriâ sextâ.

IV. Verba Christi, Lucæ VI. 35. ἀναίστες, μηδὲν ἀπελπίζετε, minus rectè vulgò contra usuras allegantur. Nec rectè habet Ludovici de Dieu sententia, τὸ ἀπελπίζειν in istis verbis significare, *spem auferre, desperare facere*. Nobis verò eadem vox videtur significare, ἐλπίζειν παρὰ τὸ λαβεῖν, ἢ δοῦλα εἶναι, *spesare, se accepturum quippiam ab aliquo*.

V. Verborum Psalmi LXXVII. מַלְאָה מַלְאָה idem intellectus est, qui eorum, quæ sunt in Jeremiæ cap. X. 19. מַלְאָה מַלְאָה. Malèa. vertit Vulgatus Interpres: *Nunc caput hoc.* Vox מַלְאָה omnino est infinitivus Piel à R. מָלַא.

VI. Minus commodè vertit Launus Interpres verba

ba, quæ sunt in Luca secundo capite, hæc puta: οὐκ ἔδει
 τε, ὅτι ἐν τῷ πατρὶς μου δεῖ εἶναι μου. Eadem autem ver-
 barectè videtur expressisse Syrus Interpres, hoc modo:
 לֹא יָדַעְתִּיכֶם, אֲנִיכֶם דְּבִית אָבִי וְלֹא לִי דְחִתּוֹ, Nesciebatis
 vos, quòd in domo Patris mei oportet me esse.

VII. Rectè Synesius judicavit in epist. LVII, πολλὴ
 κλὴ δέσποιν' ἢ ἱερωσύνη σιμωμένη, καὶ κλῶθεν εἶναι τὰ ἀπύγκλωστα.

VIII. Vocabulum βέρτεγ non videtur in Græciâ
 fuisse natum, sed ex voce, quam septentrionales populi
 antè usurpaverant, efformatum.

IX. Verba S. Hieronymi, quæ sunt in Comment.
 in epist. ad Ephesios, Nos quotiescumque Solæcismos, aut tale
 quid annotamus, non Apostolum pulsamus, sed magis Apostoli asser-
 tores sumus, ea, inquam, verba, quamvis apologiam
 quandam contineant, nobis tamen per omnia non pro-
 bantur.

X. Vox ἐλλῶ in N. T. non semper significat talem,
 qui religione Græcus, hoc est, gentilis adhuc est; sed
 quandoque etiam significat talem, qui non amplius talis
 est, sed aliquando fuit. Sic usurpatur in Johannis cap.
 XII. v. 20. ἦσαν δὲ ἄνθρωποι ἐλλῶες οἱ τ' ἀναβαινόντων, ἵνα προσ-
 κυνήσωσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Malè ista vertit Vulgatus: Erant
 quidam gentiles ex his, qui ascenderant, ut adorarent in die festo.
 Non amplius gentiles fuerunt, qui in his Hierosolyma
 dicuntur venisses sed jam Profelyti facti.

XI. Mulier Cananæa, de quâ legimus in S. Matthæi
 decimo quinto capite, non fuit gentilis, cum Salvatorem
 precaretur. Neque eò valet illud, quâ S. Marcus
 prodidit, eam fuisse ἐλλῶίδα. Sed nec propterea ἐλλῶς
 vocata est à S. Marco, quòd Græca natione esset. Ad-
 dit

dit enim idem Evangelista, fuisse *οὐκ οὐκ* τῷ *Ἰησ.*
Apparet, hīc quoque talem significationem vocis esse,
qualis est in proximis superioribus.

XII. *Ἐξ αὐτῶν καὶ λέγει*, quorum mentionem Philoso-
phus facit in lib. I. Eth. Nicom. c. 13. lib. II. Eth. Eud. c. 1.
lib. III. Polit. c. 4. & alibi, non fuerunt scripturæ; sed
verò sermones de rebus ethicis, politicis, rhetoricis, quos
Philosophus habere solitus fuit ad confluentem turbam
τὴν *ταχόντων*. Id rectè ostendit Andronicus Rhodius in
Paraphrasi, quam pridem Dan. Heinsius edidit. Ea
enim, quæ sunt in lib. I. Eth. Nicom. c. 13. ita *παρὰ Φερίδ:*
πεὶ ψυχῆς ὅντων τὸ μόνον ἐν συγγραμμάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν
ἐκείνην πρὸς τὰς ἐν ταχόντων δεικνύσας εἰρημὴν εἶναι. Quæ
& ipsa satis consentanea sunt illis, quæ A. Gellius in lib.
XX Noct. Att. c. 5, ex Andronico Rhodio allegavit de
discrimine Commentationum Aristotelis; quòd nim. alia
dicta fuerint *ἀρετῶν* & alia *ἐξωνομα*. Neq; erat, cur Vir in-
comparabilis contenderet, consentanea prorsus non es-
se; atque igitur nec prædictam paraphrasin ejus
Andronici esse, cuius A. Gellius men-
tionem facit.

ba, quæ in Luca secun-
te, ὅτι ἐν τῇ οἰκῇ πατρὸς μου δε-
barectè videtur expressi-
בית אבי ולא לי דאחור
vos, quòd in domo Patris mei op-

VII. Rectè Synesius j-
αὐτὸν διέστειλ' ἢ ἱεροσολῶν σὺν αὐ-

VIII. Vocabulum
fuisse natum, sed ex voce,
antè usurpaverant, efform-

IX. Verba S. Hieron-
in epist. ad Ephesios, Nos
quid annotamus, non Apostolum
tores sumus, ea, inquam,
quandam contineant, not-
bantur.

X. Vox ἔθνος in N. T.
qui religione Græcus, ho-
quandoque etiam significa-
est, sed aliquando fuit. Si
XII. v. 20. ἦσαν δὲ ἕντες ἔθνη
καὶ ἡσέωσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Mal-
quidam gentiles ex his, qui as-
Non amplius gentiles fue-
dicuntur venisses sed jam

XI. Mulier Cananæa,
decimo quinto capite, non
precaretur. Neque eò
prodidit, eam fuisse ἑλλήνισσα
vocata est à S. Marco, quòd

the scale towards document

æc puta: οὐκ ἴσα-
Eadem autem ver-
pres, hoc modo:
Ν, Nesciebatis

pist. LVII, πολλοὶ
ἐν αὐτῇ τῇ ἀποστολῇ.
videtur in Græciā
ntrionales populi

sunt in Comment.
Solæcismus, aut tale
magis Apostoli asser-
amvis apologiam
omnia non pro-

r significatalem,
is adhuc est; sed
non amplius talis
in Johannis cap.
αἰνόντων, ἵνα περὶ
Vulgatus: Erane
adorarent in die festo.
his Hierosolyma
ti.

nus in S. Matthæi
cum Salvatorem
quam S. Marcus
propterea ἑλλήνισ-
tione esset. Ad-
dit